

Dziennik Urzędowy L 352

Unii Europejskiej

Wydanie polskie

Legislacja

Tom 47
27 listopada 2004

Spis treści

I Akty, których publikacja jest obowiązkowa

- ★ **Rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 2028/2004 z dnia 16 listopada 2004 r. zmieniające rozporządzenie (WE, Euratom) nr 1150/2000 wykonujące decyzję 94/728/WE, Euratom w sprawie systemu środków własnych Wspólnot** 1
- Rozporządzenie Komisji (WE) nr 2029/2004 z dnia 26 listopada 2004 r. ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw 8

II Akty, których publikacja nie jest obowiązkowa

Komisja

2004/800/WE:

- ★ **Decyzja Komisji z dnia 30 marca 2004 r. w sprawie trybu dopłat państwowych zrealizowanego przez Włochy dotycząca pilnych postanowień w dziedzinie zatrudnienia (notyfikowana jako dokument nr K(2004) 930) ⁽¹⁾** 10

2004/801/WE:

- ★ **Decyzja nr 1/2004 Wspólnego Komitetu WE–Szwajcaria z dnia 28 kwietnia 2004 r. zmieniająca protokół 3 do Umowy, dotyczący definicji pojęcia „produkty pochodzące” oraz metod współpracy administracyjnej** 17

2004/802/WE:

- ★ **Decyzja Nr 1/2004 Wspólnego Komitetu UE–Szwajcaria z dnia 30 kwietnia 2004 r. zmieniająca załącznik III (Wzajemne uznawanie kwalifikacji zawodowych) do Umowy pomiędzy Wspólnotą Europejską i jej Państwami Członkowskimi, z jednej strony, a Konfederacją Szwajcarską, z drugiej strony, w sprawie swobodnego przepływu osób** 18

1 listopada 2004 r.: Nowa wersja strony EUR-Lex! (Patrz: wewnętrzna tylna strona okładki)

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG.

I

(Akty, których publikacja jest obowiązkowa)

ROZPORZĄDZENIE RADY (WE, EURATOM) NR 2028/2004

z dnia 16 listopada 2004 r.

zmieniające rozporządzenie (WE, Euratom) nr 1150/2000 wykonujące decyzję 94/728/WE, Euratom w sprawie systemu środków własnych Wspólnot

RADA UNII EUROPEJSKIEJ

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, a w szczególności jego art. 279 ust. 2,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Energii Atomowej, w szczególności jego art. 183,

uwzględniając decyzję Rady 2000/597/WE, Euratom z dnia 29 września 2000 r. w sprawie systemu środków własnych Wspólnot⁽¹⁾, w szczególności jej art. 8 ust. 2,

uwzględniając wniosek Komisji,

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego⁽²⁾,

uwzględniając opinię Trybunału Obrachunkowego⁽³⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Rada Europejska na posiedzeniu w Berlinie w marcu 1999 r. przedstawiła liczne wnioski odnoszące się do systemu środków własnych Wspólnot, w wyniku których przyjęto decyzję 2000/597/WE, Euratom.

(2) Na mocy art. 2 ust. 3 i art. 10 ust. 2 lit. c) decyzji 2000/597/WE, Euratom, odsetek zatrzymywany przez Państwa Członkowskie jako koszty poboru powinien zostać ustalony na poziomie 25 % kwot określonych w art. 2 ust. 1 lit. a) i b) tej decyzji, które są ustalane po dniu 31 grudnia 2000 r., z wyjątkiem tych kwot, które zgodnie z przepisami dotyczącymi środków własnych, powinny być zostać przekazane Wspólnotom przed dniem 28 lutego 2001 r., a do których nadal stosuje się stawkę 10 %.

⁽¹⁾ Dz.U. L 253 z 7.10.2000, str. 42.

⁽²⁾ Opinia wydana 26 lutego 2004 r. (dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym).

⁽³⁾ Dz.U. C 318 z 30.12.03, str. 1.

(3) Rada Europejska na posiedzeniu w Berlinie postanowiła, że rozdzielając obciążenie finansowe ponoszone w celu korekty nierównowagi budżetowej na rzecz Zjednoczonego Królestwa przez pozostałe Państwa Członkowskie, udziały Austrii, Niemiec, Niderlandów i Szwecji powinny być skorygowane, tak aby ich wkłady finansowe były ograniczone do jednej czwartej ich normalnych wkładów.

(4) Zgodnie z postanowieniami Traktatu Amsterdamskiego i jego protokołów 4 i 5, Dania, Zjednoczone Królestwo i Irlandia nie muszą uczestniczyć w środkach określonych w Tytule IV Traktatu WE i wobec tego nie są zobowiązane do ponoszenia obciążeń finansowych wynikających z podjętych środków, poza kosztami administracyjnymi. Mogą one w związku z tym uzyskać korektę środków własnych wpłaconych za każdy rok, w którym nie uczestniczą w powyższych środkach.

(5) Z uwagi na to, iż Państwa Członkowskie są w równym stopniu zobowiązane do zapłaty odsetek w przypadku opóźnień w zaksięgowaniu środków własnych na rachunkach oraz z uwagi na występujące obecnie trudności przy określaniu wysokości stosowanych w takich przypadkach stóp procentowych, co w praktyce prowadzi do trudnych do uzasadnienia różnic między stopami procentowymi, o których informują Państwa Członkowskie uczestniczące w unii gospodarczej i monetarnej, stopa referencyjna dla tych Państw powinna zostać ujednolicona na podstawie stopy procentowej przyjmowanej przez Europejski Bank Centralny przy jego operacjach refinansowych, która jest porównywalna do stóp proponowanych jako stopy referencyjne dla Państw Członkowskich spoza strefy euro.

(6) System podwójnego księgowania wprowadzony w roku 1989 został ustanowiony w celu rozróżnienia między należnościami uiszczonymi i jeszcze niezapłaconymi. System ten jedynie częściowo osiągnął swoje cele w zakresie mechanizmu wykorzystywanego do wypłaty pozycji z rachunku odrębnego. Kontrole Europejskiego Trybunału Obrachunkowego oraz Komisji ujawniły powtarzające się nieścisłości w prowadzeniu rachunku odrębnego, które sprawiają, że nie odzwierciedla on faktycznego stanu ściąganych kwot. Z odrębnego rachunku należy usunąć kwoty, których uzyskanie jest mało prawdopodobne do końca danego okresu, a których zatrzymanie zafałszowuje wysokość salda. Dodatkowo, z punktu widzenia opłacalności, Państwa Członkowskie nie będą już ponosić kosztów administracyjnych związanych z kontrolą tych kwot.

- (7) Komisja powinna ściśle współpracować z Państwami Członkowskimi. W szczególności, powinna mieć możliwość przekazania swoich uwag danemu Państwu Członkowskiemu.
- (8) Z uwagi na potrzebę znalezienia tymczasowego rozwiązania niektórych trudności administracyjnych, celowe jest przyjęcie określonych uregulowań przejściowych.
- (9) Na wniosek Trybunału Obrachunkowego i w celu zapewnienia, by rachunek odrębny lepiej przedstawiał faktyczną sytuację budżetową, Państwa Członkowskie powinny przesłać Komisji, wraz z ostatnim sprawozdaniem kwartalnym za dany rok, szacunkowe obliczenie całkowitej kwoty należności na rachunku odrębnym, których uzyskanie jest mało prawdopodobne.
- (10) Zgodnie z art. 2 ust. 7 decyzji 2000/597/WE, Euratom dla celów stosowania niniejszej decyzji „PNB” oznacza DNB za dany rok w cenach rynkowych, jak określiła to Komisja przy zastosowaniu ESA 95 zgodnie z rozporządzeniem (EWG) nr 2223/96 z dnia 25 czerwca 1996 r. w sprawie europejskiego systemu rachunków narodowych i regionalnych we Wspólnocie⁽¹⁾. Dodatkowo, rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1287/2003⁽²⁾ z dnia 15 lipca 2003 r. określa zasady harmonizacji dochodu narodowego brutto w cenach rynkowych.
- (11) Zgodnie decyzją Rady 2000/597/WE, Euratom, Komisja, przed 1 stycznia 2006 r. dokona ogólnego przeglądu systemu środków własnych. W nowych propozycjach wysuwanych przez Komisję na podstawie tego przeglądu należy w zwrócić szczególną uwagę na postanowienia art. 2 ust.3, art. 4 i 5 tej decyzji.
- (12) W związku z tym rozporządzenie (WE, Euratom) nr 1150/2000⁽³⁾ powinno zostać odpowiednio zmienione,
- 2) w art. 6:
- a) ust. 3 lit. c) otrzymuje następujące brzmienie:
- „c) Jednakże środki z tytułu podatku VAT i środki dodatkowe, uwzględniając wpływ na te środki poprawki przyznanej Zjednoczonemu Królestwu z tytułu nierównowagi budżetowej, są księgowane, jak określono w lit. a) w następujący sposób:
- dwunasta część, określona w art. 10 ust. 3 jest zapisywana pierwszego dnia roboczego każdego miesiąca,
- salda określone w art. 10 ust. 4 i 7 oraz dostosowania określone w art. 10 ust. 6 i 8 zapisywane są raz do roku, z wyjątkiem szczególnych dostosowań określonych w art. 10 ust. 6 tiret pierwsze, które są księgowane pierwszego dnia roboczego miesiąca następującego po zawarciu porozumienia między zainteresowanym Państwem Członkowskim a Komisją.”
- b) na końcu ust. 4 lit. b) dodaje się następujące zdanie:
- „Wraz z ostatnim sprawozdaniem kwartalnym za dany rok, Państwa Członkowskie przekazują szacunkowe obliczenie całkowitej ilości należności, których ściąganie jest mało prawdopodobne, wykazanych na odrębnym rachunku na dzień 31 grudnia danego roku.”;
- 3) artykuł 7 otrzymuje następujące brzmienie:

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (WE, Euratom) nr 1150/2000 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 1, art. 2 i art. 5:
- a) odniesienia do „decyzji 94/72/WE, Euratom” zastępuje się zwrotem „decyzja 2000/597/WE, Euratom” w odpowiednim przypadku;
- b) w art. 1 nowe odniesienie do „decyzji 2000/597/WE, Euratom” zawiera następujący przepis: „(1) Dz.U. L 130 z 31.5.2000, str. 1”;

⁽¹⁾ Dz.U. L 310 z 30.11.1996, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1267/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 180 z 18.7.2003, str. 1).

⁽²⁾ Dz.U. L 181 z 19.7.2003, str. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 130 z 31.5.2000, str. 1.

„Artykuł 7

Po dniu 31 grudnia trzeciego roku następującego po danym roku, nie dokonuje się dalszych korekt sumy z miesięcznych sprawozdań przekazanych przez Państwa Członkowskie zgodnie z art. 6 ust. 4 lit. a) za dany rok, z wyjątkiem przypadków zgłoszonych przed tym dniem przez Komisję lub zainteresowane Państwo Członkowskie.”

- 4) w art. 9:
- a) dodaje się ustęp o następującym brzmieniu:

„1a. Państwa Członkowskie lub organy przez nie wskazane przekazują Komisji, w odpowiedni sposób, najlepiej drogą elektroniczną, zasadniczo w dniu zaksięgowania środków własnych, lecz nie później niż w ciągu trzech dni roboczych, wyciąg z rachunku wykazujący zaksięgowanie środków własnych.”;

b) ustęp 2 otrzymuje następujące brzmienie:

„2. Kwoty zapisane na dobro rachunku są księgowane w euro zgodnie z rozporządzeniem finansowym (*) mającym zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich i przepisami wykonawczymi do niego.

(*) Rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 z 25 czerwca 2002 r. w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich (Dz.U. L 248 z 16.9.2002, str. 1).”;

5) w art. 10:

a) ustęp 1 akapit pierwszy otrzymuje następujące brzmienie:

„1. Po potrąceniu kosztów pobrania zgodnie z art. 2 ust. 3 i art. 10 ust. 2 lit. c) decyzji 2000/597/WE, Euratom z dnia 29 września 2000 r. w sprawie systemu środków własnych Wspólnot Europejskich (*) zapis środków własnych, określonych w art. 2 ust. 1 lit. a) i b) tej decyzji, dokonywany jest najpóźniej w pierwszym dniu roboczym następującym po 19 dniu drugiego miesiąca, następującego po miesiącu, w którym prawo zostało ustalone zgodnie z art. 2 niniejszego rozporządzenia.

(*) Dz.U. L 253 z 7.10.2000, str. 42.”;

b) pierwszy i drugi akapit ustępu 3 otrzymują następujące brzmienie:

„3. Środki z tytułu VAT i środek dodatkowy, uwzględniając wpływ na nie poprawki przyznanej Zjednoczonemu Królestwu z tytułu nierównowagi budżetowej, z wyłączeniem kwoty rezerwy odnoszącej się do pożyczek i gwarancji kredytowych oraz kwoty rezerwy na pomoc w nagłych wypadkach, są zapisywane na rachunek w pierwszym dniu roboczym każdego miesiąca, przy czym kwoty te wynoszą jedną dwunastą właściwych sum w budżecie, przeliczonych na waluty krajowe po kursie walutowym z ostatniego dnia notowania w roku kalendarzowym poprzedzającym rok budżetowy, jak opublikowano w serii »C« *Dziennika Urzędowego Wspólnot Europejskich*.

W odniesieniu do szczególnych potrzeb płatności Sekcji Gwarancji EFOGR, zgodnie z rozporządzeniem (EWG) nr 1765/92 i w zależności od sytuacji gotówkowej Wspólnoty, Komisja może zwrócić się do Państw Członkowskich o przyspieszenie o jeden lub o dwa miesiące w pierwszym kwartale roku budżetowego wpisu jednej dwunastej lub części jednej dwunastej kwot w budżecie w odniesieniu do środków z tytułu

VAT i/lub środka dodatkowego, uwzględniając wpływ poprawki przyznanej Zjednoczonemu Królestwu z tytułu nierównowagi budżetowej, lecz z wyłączeniem środków własnych przeznaczonych na pokrycie rezerwy w zakresie gwarancji kredytowych i rezerwy na pomoc w nagłych wypadkach. ”

c) ustęp 3 akapit szósty otrzymuje następujące brzmienie:

„Zapis w odniesieniu do rezerwy monetarnej EFOGR, określonej w art. 6 decyzji 2000/597/WE, Euratom rezerwy odnoszącej się do pożyczek i gwarancji kredytowych oraz rezerwy przeznaczonej na pomoc w nagłych wypadkach, utworzonych na mocy decyzji 94/729/WE (*), jest dokonywany pierwszego dnia roboczego miesiąca następującego po zaksięgowaniu danego wydatku w budżecie oraz jest on ograniczony do wysokości wymienionego wydatku, jeżeli to zaksięgowanie jest dokonane przed 16 dniem danego miesiąca. W przeciwnym wypadku, zapisu dokonuje się pierwszego dnia roboczego drugiego miesiąca po zaksięgowaniu.

(*) Decyzja uchylona i zastąpiona rozporządzeniem (WE) nr 2040/2000 (Dz.U. L 244 z 29.9.2000, str. 27).”;

d) w ust. 3 akapit siódmy wyrażenie „art. 6 rozporządzenia finansowego z dnia 21 grudnia 1977 r. mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich (13), zwanego dalej »rozporządzeniem finansowym«” zastępuje się wyrażeniem „art. 8 rozporządzenia finansowego”;

e) ustęp 3 akapity dziewiąty, dziesiąty, jedenasty i dwunasty otrzymują następujące brzmienie:

„Zmiana jednolitej stawki środków z tytułu podatku VAT, stawki środków dodatkowych oraz poprawki przyznanej Zjednoczonemu Królestwu z tytułu nierównowagi budżetowej i jej finansowania, o których mowa w art. 4 i 5 decyzji 2000/597/WE, Euratom, są możliwe tylko w ramach ostatecznego uchwalenia uzupełniającego lub zmieniającego budżetu; przy tym dwunaste części, które zostały zapisane od początku roku budżetowego, zostaną odpowiednio dostosowane.

Te ponowne dostosowania następują przy pierwszym zapisie po ostatecznym przyjęciu budżetu zmieniającego, jeżeli jest on przyjęty przed 16 dniem danego miesiąca. W przeciwnym wypadku ponowne dostosowania są dokonywane przy drugim zapisie po ostatecznym przyjęciu budżetu. W drodze odstępstwa od art. 6 rozporządzenia finansowego, te ponowne dostosowania są zapisywane na rachunkach w odniesieniu do roku budżetowego danego budżetu zmieniającego.

Obliczenie dwunastej części w odniesieniu do zapisu na miesiąc styczeń każdego roku budżetowego dokonuje się w oparciu o kwoty przewidziane w projekcie budżetu, o którym mowa w art. 272 ust. 3 Traktatu WE i art. 177 ust. 3 Traktatu EWEA i przeliczone na walutę krajową według kursu walutowego obowiązującego pierwszego dnia notowania następującego po 15 grudnia roku kalendarzowego, poprzedzającego rok budżetowy; rozliczenie tych kwot następuje przy zapisie na następny miesiąc.

Jeżeli budżet nie został ostatecznie przyjęty przed rozpoczęciem roku budżetowego, Państwa Członkowskie dokonują zapisu pierwszego dnia roboczego każdego miesiąca, włącznie ze styczniem, jednej dwunastej kwoty środków własnych z tytułu VAT oraz środka dodatkowego, uwzględniając wpływ na te środki poprawki przyznanej Zjednoczonemu Królestwu z tytułu nierównowagi budżetowej, zapisanych w ostatnim budżecie ostatecznie przyjętym; rozliczenie dokonywane jest w pierwszym terminie płatności po ostatecznym przyjęciu budżetu, jeżeli budżet jest przyjęty przed 16 dniem danego miesiąca. W przeciwnym wypadku, rozliczenie następuje w drugim stosownym terminie po ostatecznym przyjęciu budżetu.”;

f) ustęp 4 otrzymuje następujące brzmienie:

„4. Na podstawie rocznego sprawozdania w sprawie podstawy środków z tytułu VAT, zgodnie z art. 7 ust. 1 rozporządzenia (EWG, Euratom) nr 1553/89, każde Państwo Członkowskie jest obciążone kwotą obliczoną w oparciu o informacje zawarte w tym sprawozdaniu, przy zastosowaniu jednolitej stawki przyjętej w odniesieniu do poprzedniego roku budżetowego i zapisaną na dobro rachunku w formie 12 płatności dokonanych w ciągu tego roku budżetowego. Jednakże podstawa środków z tytułu VAT Państwa Członkowskiego, do którego stosowana jest wymieniona powyżej stawka, nie może przekraczać odsetka jego PNB określonego w art. 2 ust. 1 decyzji 2000/597/WE, Euratom, o którym mowa w ust. 7 niniejszego artykułu zdanie pierwsze. Komisja sporządza saldo i powiadamia Państwa Członkowskie w czasie, umożliwiającym im zapisanie go na rachunek określony w art. 9 ust. 1 niniejszego rozporządzenia, w pierwszym dniu roboczym miesiąca grudnia tego samego roku.”;

g) skreśla się ust. 5;

h) ustęp 6 akapit pierwszy otrzymuje następujące brzmienie:

„6. Wszelkie poprawki podstawy w odniesieniu do środków własnych z tytułu VAT na mocy art. 9 ust. 1 rozporządzenia (EWG, Euratom) nr 1553/89, są dla każdego zainteresowanego Państwa Członkowskiego,

którego podstawa, przy uwzględnieniu tych poprawek, nie przekracza stawek procentowych określonych w art. 2 ust. 1 lit. c) i art. 10 ust. 2 lit. b) decyzji 2000/597/WE, Euratom,... (reszta pozostaje niezmienną);

i) ustęp 6 pierwsze zdanie akapitu drugiego otrzymuje następujące brzmienie:

„Zmiany PNB określone w ust. 8 niniejszego artykułu dają również powód do dostosowania sald wszystkich Państw Członkowskich, których podstawa, przy uwzględnieniu tych poprawek, ograniczona jest do stawek procentowych określonych w art. 2 ust. 1 lit. c) i art. 10 ust. 2 lit. b) decyzji 2000/597/WE, Euratom.”;

j) dodaje się następujący ustęp:

„10. Zgodnie z art. 2 ust. 7 decyzji 2000/597/WE, Euratom, dla celów stosowania tej decyzji, „PNB” oznacza DNB za dany rok w cenach rynkowych określonych w rozporządzeniu (WE, Euratom) nr 1287/2003 z 15 lipca 2003 r. w sprawie harmonizacji dochodu narodowego brutto w cenach rynkowych (*);

(*) Dz.U. L 181 z 19.7.2003, str. 1.”;

6) dodaje się następujący artykuł:

„Artykuł 10a

1. Jeżeli, stosownie do postanowień Traktatu Amsterdamskiego i jego protokołów 4 i 5, Państwo Członkowskie nie uczestniczy w finansowaniu szczególnego działania lub polityki Unii, jest ono uprawnione do, obliczonej zgodnie z postanowieniami ust. 2, korekty kwoty, jaką wpłaciło w środkach własnych za każdy rok, w którym nie uczestniczyło w finansowaniu. Korekty tej dokonuje się tylko jeden raz i jest ona ostateczna w przypadku późniejszej modyfikacji wysokości DNB.

2. Komisja oblicza korektę w ciągu roku następującego po danym roku finansowym, równocześnie z ustalaniem sald DNB przewidzianym w art. 10 niniejszego rozporządzenia.

Obliczenia dokonuje się na podstawie następujących wielkości związanych z danym rokiem finansowym:

— średniego PNB w cenach rynkowych i jego składników,

— poziomu wydatków operacyjnych z budżetu odpowiadającego danym działaniom lub polityce.

Korekta ta jest równa iloczynowi całkowitej kwoty wydatków, o których mowa, za wyjątkiem wydatków finansowanych przez uczestniczące państwa trzecie oraz wyrażonego procentowo stosunku PNB Państwa Członkowskiego uprawnionego do korekty do PNB wszystkich Państw Członkowskich. Korekta jest finansowana przez uczestniczące Państwa Członkowskie według skali ustalonej na podstawie stosunku ich odpowiednich PNB do PNB wszystkich uczestniczących Państw Członkowskich. Do celów obliczania korekty, kwoty przelicza się z waluty krajowej na euro według kursu wymiany z ostatniego dnia notowania w roku kalendarzowym poprzedzającym dany rok budżetowy.

Korekta nie podlega zmianom w przypadku późniejszej modyfikacji wysokości PNB.

3. Komisja w odpowiednim czasie powiadamia Państwa Członkowskie o wysokościach korekt tak, aby mogły one zapisać je na dobro rachunku określonego w art. 9 ust. 1 niniejszego rozporządzenia, w pierwszym dniu roboczym grudnia.”;

7) artykuł 11 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 11

1. Wszelkie opóźnienie w dokonaniu zapisu na rachunku określonym w art. 9 ust. 1, prowadzi do zapłaty odsetek przez dane Państwo Członkowskie.

2. W przypadku Państw Członkowskich należących do unii gospodarczej i walutowej, stopa odsetek jest równa stopie procentowej publikowanej w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* serii C, którą Europejski Bank Centralny stosował do swoich operacji refinansowych w pierwszym dniu miesiąca wymagalności, powiększonej o dwa punkty procentowe.

Stopa ta wzrasta o 0,25 punktu procentowego za każdy miesiąc opóźnienia. Podwyższoną stopę stosuje się w stosunku do całego okresu opóźnienia.

3. W przypadku Państw Członkowskich nienależących do unii gospodarczej i walutowej, stopa odsetek jest równa stopie procentowej stosowanej przez banki centralne do operacji refinansowych w pierwszym dniu danego miesiąca, powiększonej o dwa punkty procentowe, lub, w stosunku do Państw Członkowskich, dla których stopa banku centralnego nie jest dostępna, stopa najbliższa jej równowartości, stosowana w pierwszym dniu danego miesiąca na rynku pieniężnym tego Państwa Członkowskiego, powiększona o dwa punkty procentowe. Stopa ta będzie podwyższana o 0,25 punktu procentowego za każdy miesiąc opóźnienia. Podwyższoną stopę procentową stosuje się w stosunku do całego okresu opóźnienia.

4. Postanowienia art. 9 ust. 2 i 3 stosuje się odpowiednio do spłaty odsetek, o których mowa w ust. 1.”;

8) artykuł 12 ust. 5 otrzymuje następujące brzmienie:

„5. Państwa Członkowskie lub organ przez nie wyznaczony zgodnie z art. 9 ust. 1, wykonują polecenie zapłaty Komisji tak szybko jak to możliwe, najpóźniej jednak w ciągu pięciu dni roboczych od ich otrzymania oraz przesyłają Komisji, w odpowiedni sposób, najlepiej drogą elektroniczną, wyciąg z rachunku najpóźniej w ciągu trzech dni roboczych od zakończenia każdej transakcji. Jednakże w przypadku transakcji przepływów gotówkowych Państwa Członkowskie wykonują polecenia zapłaty w terminie wymaganym przez Komisję.”;

9) skreśla się tytuł V;

10) oznaczenie tytułu VI otrzymuje następujące brzmienie:

„Procedura stosowania art. 7 decyzji 2000/597/WE, Euratom”

11) artykuł 15 otrzymuje następujące brzmienie:

„Artykuł 15

Do celów stosowania art. 7 decyzji 2000/597/WE, Euratom, saldo danego roku budżetowego składa się z różnicy między:

— wszystkimi dochodami zgromadzonymi w odniesieniu do tego roku budżetowego,

a

— kwotą płatności, które mają być zaksięgowane ze środków tego roku budżetowego, podwyższoną o kwotę środków tego samego roku budżetowego przeniesionych zgodnie z art. 9 rozporządzenia finansowego. Kwota różnicy zostaje podwyższona lub pomniejszona, z jednej strony o kwotę netto środków przeniesionych z poprzednich lat budżetowych, które zostały skreślone i, z drugiej strony, w drodze odstępstwa od art. 5 ust. 1 rozporządzenia finansowego o:

— nadwyżki, które w wyniku wahań kursu euro, powstały w płatnościach w debet niezróżnicowanych środków przeniesionych z poprzedniego roku budżetowego na mocy art. 9 ust. 1 i 4 rozporządzenia finansowego,

i

— saldo powstałe z zysków i strat kursu w ciągu tego roku budżetowego.”;

12) w art. 16:

Akapit drugi otrzymuje następujące brzmienie:

„2. Wszelkie znaczące różnice w stosunku do pierwotnych szacunków mogą spowodować przedłożenie listu w sprawie poprawek do wstępnego projektu budżetu na następny rok budżetowy lub do budżetu zmieniającego na bieżący rok budżetowy.”;

13) w art. 17:

a) ustęp 2 otrzymuje następujące brzmienie:

„2. Państwa Członkowskie są zwolnione z obowiązku udostępniania Komisji kwot odpowiadających ustalonym należnościom, które z racji

a) działania siły wyższej; lub

b) innych przyczyn, powstałych nie z ich winy,

okażą się nieściągalne.

Kwoty ustalonych należności uznaje się za nieściągalne decyzją odpowiednich organów administracyjnych, po ustaleniu przez nie, że kwot tych nie można uzyskać.

Kwoty należności uznaje się za nieściągalne najpóźniej po upływie pięciu lat od dnia ustalenia kwoty zgodnie z art. 2 lub, w przypadku wniesienia odwołania do organu administracyjnego bądź do sądu, po wydaniu, przekazaniu lub opublikowaniu rozstrzygnięcia końcowego.

W przypadku uzyskania zapłaty lub zapłaty częściowej, okres pięciu lat rozpoczyna bieg najpóźniej w dniu dokonania ostatniej zapłaty, o ile nie powoduje ona wygaśnięcia wierzytelności.

Kwoty, których nieściągalność stwierdzono lub kwoty uznawane za nieściągalne zostają ostatecznie usunięte z odrębnego rachunku, o którym mowa w art. 6 ust. 3 lit. b). Zostaną one wykazane w załączniku do kwartalnego sprawozdania, o którym mowa w art. 6 ust. 3 lit. b) i, w odpowiednich przypadkach, w sprawozdaniu kwartalnym, o którym mowa w art. 6 ust. 5.”;

b) dodaje się następujące ustępy:

„3. W ciągu trzech miesięcy od wydania decyzji administracyjnej, o której mowa w ust. 2 lub odpowiednio do terminów, o których mowa w tym ustępie, Państwa Członkowskie przekazują Komisji informacje o przypadkach, w których zastosowano postanowienia ust. 2, o ile należności, których te przypadki dotyczą przekraczają kwotę 50 000 euro.

Termin ten może być przedłużony do trzech lat przez Państwa Członkowskie w przypadku należności, których nieściągalność stwierdzono lub które były uznawane za nieściągalne przed dniem 1 lipca 2006 r.

Sprawozdanie, sporządzane na formularzu przygotowanym przez Komisję po konsultacji z komitetem, o którym mowa w art. 20, zawiera wszystkie informacje niezbędne do pełnego zbadania przyczyn, o których mowa w ust. 2 lit. a) i b), które nie pozwoliły zainteresowanym Państwom Członkowskim na udostępnienie tych kwot, oraz działań w celu ich odzyskania podjętych przez Państwa Członkowskie w danym przypadku lub przypadkach.

4. Komisja ma sześć miesięcy od otrzymania sprawozdania, o którym mowa w ust. 3, na przekazanie swoich uwag danemu Państwu Członkowskiemu.

Gdy Komisja uzna za konieczne wezwanie do przedstawienia dodatkowych informacji, sześciomiesięczny termin biegnie od dnia otrzymania żądanych informacji dodatkowych.”;

c) obecny ust. 3 otrzymuje numer 5 i następujące brzmienie:

„5. Państwa Członkowskie informują Komisję, w formie sprawozdań rocznych, o danych szczegółowych i wynikach ich kontroli oraz o ogólnych danych i zasadniczych kwestiach dotyczących najważniejszych problemów wynikających ze stosowania niniejszego rozporządzenia, w szczególności spraw spornych. Sprawozdania przysyła się Komisji do dnia 1 marca roku następującego po danym roku budżetowym. Sprawozdanie podsumowujące w sprawie powiadomień Państw Członkowskich w ramach niniejszego artykułu zawarte jest w raporcie Komisji, o którym mowa w art. 280 ust. 5 Traktatu. Sprawozdanie oraz jego należyście uzasadnione zmiany jest sporządzane przez Komisję po konsultacji z komitetem, o którym mowa w art. 20. Należy przewidzieć wszelkie odpowiednie terminy na jego wykonanie.”;

14) w art. 18 ust. 1 odniesienie do „decyzji 94/728/WE, Euratom” zastępuje się zwrotem „decyzji 2000/597/WE, Euratom”;

15) w art. 21 ust. 1 lit. c) otrzymuje następujące brzmienie:

„c) środków kontrolnych ustanowionych w art. 18 ust. 2 i 3.”;

16) dodaje się tytuł IX o następującym brzmieniu:

„TYTUŁ IX

Przepisy przejściowe

Artykuł 21a

Stopa procentowa przewidziana w art. 11 niniejszego rozporządzenia obowiązuje nadal przy obliczaniu odsetek od opóźnionych płatności, gdy termin wymagalności przypada przed końcem miesiąca, w którym wchodzi w życie rozporządzenie Rady (WE) nr 2028/2004 z dnia 16 listopada 2004 r. zmieniające rozporządzenie (WE, Euratom) nr

1150/2000 wykonujące decyzję 94/728/WE, Euratom w sprawie systemu środków własnych Wspólnot (*).

(*) Dz.U. L 352 z. 27.11.2004, str. 1.”

17) obecny Tytuł IX staje się Tytułem X.

Artykuł 2

Pozostałe postanowienia rozporządzenia (WE, Euratom) nr 1150/2000 pozostają w mocy, o ile nie zostały wyraźnie zmienione niniejszym rozporządzeniem.

Artykuł 3

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 16 listopada 2004 r.

W imieniu Rady

G. ZALM

Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (WE) NR 2029/2004**z dnia 26 listopada 2004 r.****ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw**

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

uwzględniając rozporządzenie Komisji (WE) nr 3223/94 z dnia 21 grudnia 1994 r. w sprawie szczegółowych zasad stosowania ustaleń dotyczących przywozu owoców i warzyw⁽¹⁾, w szczególności jego art. 4 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie (WE) nr 3223/94 przewiduje, w zastosowaniu wyników wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej, kryteria do ustalania przez Komisję standardowych wartości dla przywozu z krajów trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w jego Załączniku.

- (2) W zastosowaniu wyżej wymienionych kryteriów standardowe wartości w przywozie powinny zostać ustalone w wysokościach określonych w Załączniku do niniejszego rozporządzenia,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości w przywozie, o których mowa w rozporządzeniu (WE) nr 3223/94, ustalone są zgodnie z tabelą zamieszczoną w Załączniku.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 27 listopada 2004 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich Państwach Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 26 listopada 2004 r.

W imieniu Komisji

J. M. SILVA RODRÍGUEZ

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju Wsi

⁽¹⁾ Dz.U. L 337 z 24.12.1994, str. 66. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1947/2002 (Dz.U. L 299 z 1.11.2002, str. 17).

ZAŁĄCZNIK

do rozporządzenia Komisji z dnia 26 listopada 2004 r. ustanawiającego standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)		
Kod CN	Kod krajów trzecich ⁽¹⁾	Standardowa wartość w przywozie
0702 00 00	052	79,5
	070	81,3
	204	102,1
	999	87,6
0707 00 05	052	97,5
	204	32,5
	999	65,0
0709 90 70	052	91,0
	204	69,6
	999	80,3
0805 20 10	052	59,1
	204	49,4
	999	54,3
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	052	72,8
	624	96,7
	999	84,8
0805 50 10	052	48,8
	388	41,4
	528	25,5
	999	38,6
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	052	90,5
	388	139,3
	400	81,2
	404	82,3
	720	66,0
	800	194,0
	999	108,9
0808 20 50	052	120,9
	400	96,5
	720	50,8
	999	89,4

(¹) Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 2081/2003 (Dz.U. L 313 z 28.11.2003, str. 11). Kod „999” odpowiada „innym pochodzeniom”.

II

(Akty, których publikacja nie jest obowiązkowa)

KOMISJA

DECYZJA KOMISJI

z dnia 30 marca 2004 r.

w sprawie trybu dopłat państwowych zrealizowanego przez Włochy dotycząca pilnych postanowień w dziedzinie zatrudnienia

(notyfikowana jako dokument nr K(2004) 930)

(Jedynie tekst włoski jest autentyczny)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(2004/800/WE)

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską, w szczególności art. 88 ust. 2 akapit pierwszy,

uwzględniając Porozumienie o Europejskim Obszarze Gospodarczym, w szczególności art. 62 ust. 1 lit. a),

po zaproszeniu zainteresowanych, aby zgodnie z powyższymi artykułami zgłosili swoje uwagi⁽¹⁾,

a także biorąc pod uwagę, co następuje:

1. POSTĘPOWANIE

(1) Pismem z dnia 12 lutego 2003 r. (A/31217, 14 lutego 2003 r.) władze włoskie zgłosiły zgodnie, z art. 88 ust. 3 Traktatu tryb dopłat zawierający pilne postanowienia w dziedzinie zatrudnienia. Działanie wdrożone przed wstępnym zatwierdzeniem przez Komisję zostało wpisane do rejestru dopłat bezprawnych pod numerem NN 7/03.

(2) W piśmie z dnia 12 marca 2003 r. Komisja zażądała dodatkowych informacji. Władze włoskie poprosiły o

przedłużenie ustalonego terminu, na co Komisja wyraziła zgodę, następnie Włochy przesłały Komisji dodatkowe informacje w piśmie z dnia 20 maja 2003 r.

(3) W piśmie z dnia 16 października 2003 r. Komisja powiadomiła Włochy o swej decyzji o wszczęciu postępowania przewidzianego w art. 88 ust. 2 Traktatu WE w zakresie trybu dopłat. Decyzja Komisji o wszczęciu postępowania została opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* (2). Komisja zwróciła się do zainteresowanych o przesłanie uwag na temat trybu dopłat będącego przedmiotem decyzji. Komisja nie otrzymała żadnych uwag ze strony zainteresowanych.

(4) Włochy przesłały swoje uwagi w piśmie z dnia 22 grudnia 2003 r. Komisja poprosiła o dodatkowe wyjaśnienia pismem z dnia 19 stycznia 2004 r. na które władze włoskie odpowiedziały pismem z dnia 11 lutego 2004 r.

2. OPIS DOPLAT

(5) Tryb dopłat został opracowany w celu zachowania miejsc pracy w przedsiębiorstwach znajdujących się w trudnej sytuacji finansowej, podlegających procedurom zarządu nadzwyczajnego oraz zatrudniających ponad 1 000 pracowników.

(6) Podstawą prawną regulującą kwestię dopłat jest rozporządzenie z mocą ustawy z dnia 14 lutego 2003 r. nr 23, zmienione w ustawę nr 81 z dnia 17 kwietnia 2003 roku.

(1) Dz.U. C 308 z 18.12.2003, str. 5.

(2) Patrz: przypis 1.

(7) Beneficjentami omawianych dopłat są nabywcy przedsiębiorstw posiadających wymienione wyżej cechy (przedsiębiorstw znajdujących się w trudnej sytuacji finansowej, podlegających procedurom zarządu nadzwyczajnego oraz zatrudniających ponad 1 000 pracowników).

(8) W przypadku, gdy takie przedsiębiorstwa przejmowane są przez osoby trzecie, dopłaty przyznawane są nowym nabywcom, którzy wyrażają gotowość przejęcia pracowników zbywanego przedsiębiorstwa, z limitem 550 pracowników. Za każdego przeniesionego pracownika nabywca otrzymuje:

- dopłatę miesięczną w wysokości 50 % odprawy, do jakiej miałyby prawo pracownik w przypadku zatrudnienia na zasadzie mobilności,
- zmniejszenie kwoty składek do wysokości składek przewidzianych dla praktykantów, na koszt pracodawcy przez pierwszych 18 miesięcy.

Dopłaty te to środki przyznawane na mocy ustawy nr 223/1991 pracodawcom, którzy przyjmują do pracy pracowników zatrudnionych na zasadzie mobilności, to znaczy pracowników, z którymi ustał stosunek pracy z powodu kryzysu strukturalnego oraz pod warunkiem, iż spełnione są ściśle określone wymogi.

Na podstawie dokonanego zgłoszenia trybu dopłat nabywcom, którzy wyrażą gotowość zatrudnienia pracowników zbywanych przedsiębiorstw, to znaczy pracowników nie pozostających w mobilności, przy zachowaniu limitu 550 pracowników, przyznawane są dopłaty.

Dopłaty przyznawane są na maksymalnie 550 przeniesionych pracowników, o ile spełnione są dwa warunki: i) przeniesienie pracowników przewidziane jest w układach zbiorowych pracy zawartych z Ministerstwem Pracy przed 30 kwietnia 2003 r., ii) nabywcy i zbywanego przedsiębiorstwa nie mogą łączyć stosunki własności ani też stosunek kontroli bądź zależności.

(9) Tryb stosuje się w przypadku operacji, w których przeniesienie pracowników zostało zatwierdzone na mocy zbiorowych układów pracy zawartych z Ministerstwem Pracy przed 30 kwietnia 2003 r.. Wysokość dopłat na rok 2003 wynosiła 9,5 mln euro.

3. UZASADNIENIE WSZCZĘCIA POSTĘPOWANIA

(10) W decyzji o wszczęciu formalnego postępowania wyjaśniającego zgodnie z art. 88 ust. 2 Traktatu Komisja uznała, że działanie stanowi pomoc państwa w rozumieniu art. 87 ust. 1 Traktatu WE. Działanie powyższe jest zatem zasadniczo zabronione i może być uznane za zgodne z zasadami rynku wspólnotowego jedynie wówczas, gdy dopłata obejmuje jedno z odstępstw przewidzianych w Traktacie.

(11) Ponieważ omawiane działanie ma chronić miejsca pracy i prowadzi do nabywania przedsiębiorstw znajdujących się w trudnej sytuacji, Komisja zbadała jego zgodność z wytycznymi wspólnotowymi w sprawie pomocy państwa w ratowaniu i restrukturyzacji przedsiębiorstw znajdujących się w trudnej sytuacji (zwanymi dalej „wspólnotowymi wytycznymi w sprawie pomocy państwa w ratowaniu i restrukturyzacji”) ⁽¹⁾, zgodnie z rozporządzeniem Komisji (WE) nr 2204/2002 o zastosowaniu art. 87 i 88 Traktatu WE do pomocy państwa w dziedzinie zatrudnienia ⁽²⁾ i zgodnie z wytycznymi w sprawie pomocy państwa na cele regionalne ⁽³⁾ Komisja wyraziła wątpliwości co do zgodności dopłat z zasadami wspólnego rynku w świetle wszystkich powołanych aktów prawnych.

(12) Komisja wyraziła wątpliwości, czy omawiane działanie stanowi istotnie tryb pomocy na rzecz ogółu beneficjentów, czy też chodzi o działanie przeznaczone dla ściśle określonych beneficjentów, biorąc pod uwagę krótki czas trwania zgłoszonego trybu dopłat (rozporządzenie z mocą ustawy weszło w życie 14 lutego 2003 r., a termin nabycia przedsiębiorstwa i zawarcia z ministerstwem porozumienia o przeniesieniu pracowników wyznaczono na 30 kwietnia 2003 r.).

(13) Komisja zauważyła ponadto, że gdyby Włochy uznały, iż zgłoszony tryb dopłat stanowi w istocie zgłoszenie indywidualne dopłaty na restrukturyzację pojedynczego przedsiębiorstwa znajdującego się w trudnej sytuacji, działanie to musiałyby być zgłoszone jako takie. W takim wypadku należałoby wyjaśnić, czy przedsiębiorstwo znajdujące się w trudnej sytuacji finansowej będzie rzeczywistym beneficjentem dopłaty. Ponadto do zgłoszenia indywidualnego powinno się załączyć plan restrukturyzacji, której celem jest odzyskanie rentowności ekonomicznej i finansowej przedsiębiorstwa; zgłoszenie takie musiałyby także spełniać wszystkie warunki określone w wytycznych w sprawie pomocy państwa w ratowaniu i restrukturyzacji.

4. UWAGI ZGŁOSZONE PRZEZ WŁOCHY

(14) Włochy przesłały swoje uwagi w piśmie z dnia 22 grudnia 2003 r. Władze włoskie wskazały, że przez cały okres obowiązywania trybu dopłat tylko jedno przedsiębiorstwo zostało zbyte w sposób określony w trybie: była to spółka Ocean SpA, mająca siedzibę w Verolanuova (Brescia), sprzedana spółce Brandt Italia SpA. Według władz włoskich, Brandt nabyła Ocean SpA za cenę rynkową, nie czerpiąc z tego tytułu żadnych bezpośrednich korzyści ekonomicznych w ramach omawianego trybu.

(15) Ponadto władze włoskie oświadczyły, że:

- omawianego działania nie realizuje się w konkretnych obszarach i nie obejmuje ono konkretnych beneficjentów,

⁽¹⁾ Dz.U. C 288 z 9.10.1999.

⁽²⁾ Dz.U. L 337 z 13.12.2002, str. 3.

⁽³⁾ Dz.U. C 74 z 10.3.1998.

- gdyby Komisja nie uważała je za działanie o charakterze ogólnym należałoby wziąć pod uwagę, że omawiane działanie nie narusza zasad konkurencji, ponieważ jego celem jest przywrócenie produkcji w przedsiębiorstwach znajdujących się w trudnej sytuacji oraz ratowanie miejsc pracy w tych przedsiębiorstwach,
- tryb dopłat jest zgodny z wytycznymi w sprawie pomocy państwa w ratowaniu i restrukturyzacji, ponieważ nie zwiększa wydajności przedsiębiorstwa, tylko ma służyć odzyskaniu rentowności ekonomiczno-finansowej oraz ratowaniu miejsc pracy.

- (16) W piśmie z dnia 11 lutego 2004 r. Włochy wskazały, że wysokość dopłaty przyznanej spółce Brandt Italia w ramach trybu dopłat wynosiła w tym dniu 3 197 982,20 euro, a wypłata rozpoczęła się w marcu 2003 r.

5. OCENA DOPLATY

5.1. Istnienie dopłaty

- (17) Aby dokonać oceny, czy działanie stanowi dopłatę w myśl art. 87 ust. 1 Traktatu należy określić, czy przynosi ono korzyści tylko niektórym przedsiębiorstwom, czy dopłata przyznawana jest ze środków państwowych, czy działanie narusza zasady konkurencji i czy może mieć wpływ na wymianę handlową prowadzoną w ramach Wspólnoty.
- (18) Pierwszym warunkiem zastosowania art. 87 ust. 1 jest okoliczność, że działanie przynosi korzyści niektórym przedsiębiorstwom. Należy zatem określić, czy działanie przynosi beneficjentom takie korzyści ekonomiczne, jakich nie mogliby uzyskać w normalnych warunkach rynkowych, albo czy pozwala ono beneficjentom na uniknięcie kosztów i zobowiązań, które zazwyczaj mają wpływ na wyniki bilansowe przedsiębiorstwa oraz czy takie korzyści przyznaje się konkretnym przedsiębiorstwom.

Omawiany tryb dopłat przewiduje, że przyznaje się dopłaty oraz zmniejsza obciążenia socjalne nabywcom przedsiębiorstw znajdujących się w trudnej sytuacji finansowej, podlegających procedurom zarządu nadzwyczajnego oraz zatrudniającym co najmniej 1 000 pracowników. A zatem określona jest korzyść ekonomiczna, jaką uzyskuje nabywca, który otrzymuje dopłatę bezzwrotną na każdego pracownika „przeniesionego”, ponadto uzyskuje na okres 18 miesięcy zmniejszenie wysokości obciążeń socjalnych, które normalnie ponosi pracodawca.

Komisja uważa, że omawiane działanie może przynosić korzyści ekonomiczne także przedsiębiorstwom podlegającym zarządowi nadzwyczajnemu. Tak więc kto będzie faktycznym beneficjentem dopłaty zależy od całego szeregu czynników, które nie zostały jasno określone

przez władze włoskie (czy przedsiębiorstwo znajdujące się w trudnej sytuacji jest przedsiębiorstwem czynnym, czy przedmiotem sprzedaży są aktywa przedsiębiorstwa czy też jego udziały, czy nabywca nie jest w żaden sposób związany z przedsiębiorstwem znajdującym się w trudnej sytuacji finansowej, jaki jest tryb ustalania ceny sprzedaży, itp.).

Komisja uznaje, że na podstawie omawianego trybu dopłat, korzyści ekonomiczne uzyskuje szczególna kategoria beneficjentów, to znaczy:

- nabywcy przedsiębiorstw znajdujących się w trudnej sytuacji finansowej, podlegających zarządowi nadzwyczajnemu i zatrudniających co najmniej 1 000 pracowników, którzy przed 30 kwietnia 2003 r. zawarli z Ministerstwem Pracy układ zbiorowy zatwierdzający przeniesienie pracowników, i/lub
- przedsiębiorstwa znajdujące się w trudnej sytuacji, podlegające zarządowi nadzwyczajnemu, zatrudniające co najmniej 1 000 pracowników i stanowiące przedmiot zbycia.

W oparciu o powyższe uwagi Komisja uznaje, że omawiane działanie nie ma charakteru ogólnego, lecz przynosi korzyści ekonomiczne niektórym przedsiębiorstwom, redukując normalne koszty i wzmacniając pozycję finansową tych przedsiębiorstw w stosunku do konkurentów, którzy nie korzystają z takich środków. Powyższe stwierdzenie potwierdza fakt, iż działanie zostało zastosowane tylko w jednym przypadku.

- (19) Drugim warunkiem stosowania art. 87 ust. 1 jest okoliczność, że dopłata udzielana jest ze środków państwowych. W przedstawionych okolicznościach wykazano, że zaangażowane są środki państwowe, ponieważ z jednej strony działanie finansowane jest ze środków publicznych w formie bezzwrotnej dopłaty, z drugiej zaś strony państwo zrzeka się pewnej części należnych mu zgodnie z prawem kwot z tytułu obciążeń socjalnych.
- (20) Zgodnie z trzecim i czwartym warunkiem zastosowania art. 87 ust. 1 Traktatu działanie musi naruszać zasady lub zagrażać naruszeniem zasad konkurencji i wpływać na wymianę handlową w ramach Wspólnoty. Omawiany tryb dopłat zagraża naruszeniem zasad konkurencji, ponieważ umacnia pozycję finansową pewnych przedsiębiorstw w stosunku do ich konkurentów. W szczególny sposób działanie to zagraża naruszeniem zasad konkurencji oraz wpływa na wymianę handlową w ramach Wspólnoty, jeżeli beneficjenci będą konkurować z produktami pochodzącymi z innych Państw Członkowskich, chociaż sami nie eksportują swej produkcji. Jeżeli przedsiębiorstwa otrzymujące dopłaty nie eksportują, zyskuje na tym produkcja krajowa, ponieważ zmniejszają się możliwości eksportu na dany rynek krajowy przez przedsiębiorstwa innych Państw Członkowskich.⁽¹⁾

⁽¹⁾ Orzeczenie Trybunału Sprawiedliwości w sprawie 102/87 *Francja przeciwko Komisji*, Zb.Orz. 1988, str. 4067.

- (21) Z przedstawionych wyżej powodów omawiane działanie jest zasadniczo zakazane w myśl art. 87 ust. 1 Traktatu i należy je uznać za zgodne ze wspólnym rynkiem tylko w przypadkach, gdy istnieje możliwość zastosowania jednego z przewidzianych Traktatem odstępstw.

5.2. Legalność dopłaty

- (22) Ponieważ działanie stanowi pomoc państwa, Komisja żąda, że władze włoskie nie dotrzymały ciężącego na nich obowiązku określonego w art. 88 ust. 3 Traktatu i rozpoczęły realizację postanowienia przed zatwierdzeniem go przez Komisję.

5.3. Ocena zgodności dopłaty

- (23) Po stwierdzeniu, iż omawiane działanie ma charakter pomocy państwa w myśl art. 87 ust. 1 Traktatu Komisja zbadała, czy można je uznać za zgodne z zasadami wspólnego rynku na mocy art. 87 ust. 2 i 3 Traktatu.

- (24) Komisja uznaje, że dopłata nie jest objęta odstępstwem, określonym w art. 87 ust. 2 Traktatu, ponieważ nie stanowi dopłaty o charakterze socjalnym w myśl art. 87 ust. 2 lit. a) ani dopłaty przeznaczonej na zapobieganie szkodom powstałym wskutek klęsk żywiołowych lub innych nadzwyczajnych wydarzeń, w myśl art. 87 ust. 2 lit. b), nie wchodzi także w zakres art. 87 ust. 2, lit. c). Najwidoczniej nie można również stosować odstępstw określonych w art. 87 ust. 3 lit. b) i d).

- (25) Opierając się na art. 87 ust. 3 lit. a) i c), Komisja zdefiniowała swoją politykę wobec niektórych kategorii dopłat w określonych rozporządzeniach, innych aktach prawnych i normach w sprawie zwolnień. Omawiana dopłata ma służyć zachowaniu miejsc pracy i dotyczy zbywania przedsiębiorstw znajdujących się w trudnej sytuacji, może zatem wchodzić w zakres trzech konkretnych aktów prawa wtórnego. Następnie Komisja zbadała zgodność omawianej dopłaty z wytycznymi w sprawie pomocy państwa w ratowaniu i restrukturyzacji, z rozporządzeniem (WE) nr 2204/2002 i wreszcie z wytycznymi w sprawie pomocy państwa na cele regionalne. W świetle wymienionych trzech dyscyplin wątpliwości wyrażone przez Komisję w odniesieniu do zgodności trybu dopłat z zasadami wspólnego rynku zostały potwierdzone.

5.4. Ocena w oparciu o wytyczne w sprawie pomocy państwa w ratowaniu i restrukturyzacji

- (26) Ponieważ zgłoszony tryb dopłat dotyczy sprzedaży przedsiębiorstw znajdujących się w trudnej sytuacji finansowej, władze włoskie powołały się (na potrzeby dokonania własnej oceny) na wytyczne wspólnotowe w sprawie pomocy państwa na ratowanie i restrukturyzację. Komisja zbadała, czy tryb dopłat można ocenić w

oparciu o te wytyczne. Wytyczne wspólnotowe w sprawie pomocy na ratowanie i restrukturyzację dopuszczają:

- dopłaty na ratowanie i restrukturyzację zgłoszone indywidualnie Komisji, w odniesieniu do wszystkich przedsiębiorstw, niezależnie od ich wielkości,
- tryby dopłat na ratowanie i restrukturyzację wyłącznie dla małych i średnich przedsiębiorstw.

Władze włoskie zgłosiły tryb pomocy, który obejmuje wszystkie przedsiębiorstwa, każdej wielkości. Ponadto biorąc pod uwagę, że tryb dotyczy sprzedaży przedsiębiorstw zatrudniających więcej niż 1 000 pracowników, zainteresowanie wyrażają przede wszystkim duże przedsiębiorstwa⁽¹⁾. A zatem tryb dopłat w obecnej formie nie może być uznany za zgodny ze wspólnym rynkiem w oparciu o wytyczne w sprawie ratowania i restrukturyzacji.

- (27) W decyzji w sprawie wszczęcia postępowania Komisja wskazała, że w przypadku gdyby Włochy miały uznać, że tryb dopłat w istocie stanowi indywidualną pomoc na restrukturyzację pojedynczego przedsiębiorstwa znajdującego się w trudnej sytuacji, wówczas działanie powinno być zgłoszone jako takie. W takim przypadku należałoby wyjaśnić, czy przedsiębiorstwo znajdujące się w trudnej sytuacji będzie rzeczywistym beneficjentem dopłaty. Ponadto do zgłoszenia indywidualnego należałoby dołączyć plan restrukturyzacji opracowany w celu przywrócenia rentowności ekonomiczno-finansowej przedsiębiorstwa, a zgłoszenie powinno spełniać wszystkie warunki określone w powołanych wytycznych.

- (28) Władze włoskie wskazały, że istotnie przez cały czas trwania trybu dopłat dokonano tylko jednej operacji sprzedaży w oparciu o ten tryb. Tym niemniej władze włoskie nadal określały działanie jako tryb dopłat i nie dostarczyły Komisji żadnej informacji, która pozwoliłaby je ocenić jako zgłoszenie indywidualne dopłaty na restrukturyzację pojedynczego przedsiębiorstwa znajdującego się w trudnej sytuacji. A zatem Komisja nie może oceniać indywidualnego przypadku sprzedaży spółki Ocean SpA spółce Brandt Italia w sposób autonomiczny.

5.5. Ocena w oparciu o rozporządzenie (WE) nr 2204/2002

- (29) Celem zgłoszonego trybu dopłat jest zachowanie miejsc pracy. Władze włoskie powołują się w tej kwestii nie tylko na wytyczne w sprawie pomocy na ratowanie i restrukturyzację, lecz także na rozporządzenie (WE) nr 2204/2002. W związku z tym w opinii władz włoskich:

⁽¹⁾ Władze włoskie nie dostarczyły żadnej informacji na temat wielkości spółki nabywającej, czyli Brandt Italia. Spółka nabyta, Ocean SpA, zatrudniała ponad 1 000 pracowników.

- zgłoszone działanie należy uznać za „działanie o charakterze ogólnym, którego celem jest promowanie zatrudnienia, które nie narusza ani nie zagraża naruszeniem zasad konkurencji poprzez wspieranie określonych przedsiębiorstw lub produkcji określonych dóbr” (akapit 6 rozporządzenia (WE) nr 2204/2002), albowiem jest to działanie ogólne i abstrakcyjne, obejmujące wszystkie przedsiębiorstwa zatrudniające ponad 1 000 pracowników, podlegające zarządowi nadzwyczajnemu i stanowiące przedmiot sprzedaży,
- uzyskane korzyści są identyczne z korzyściami wynikającymi z trybu nadzwyczajnej kasy wyrównawczej i zarobkowej, która nigdy nie była uważana za pomoc państwa,
- gdyby działanie miało zostać uznane za pomoc państwa, należałoby je zdefiniować jako tryb dopłat w celu tworzenia zatrudnienia. Istotnie, w myśl art. 4 ust. 4 lit. c) rozporządzenia (WE) nr 2204/2002 „pracownicy zatrudnieni w celu zajęcia nowoutworzonych miejsc pracy nie mogli pracować nigdy przedtem, stracili lub wkrótce stracą poprzednią pracę”. I ten właśnie przypadek został opisany w przedstawieniu okoliczności sprawy.
- (30) Jeżeli chodzi o punkt pierwszy, Komisja uznaje, że działanie nie ma charakteru ogólnego z powodów wskazanych już w niniejszej decyzji, w części dotyczącej istnienia dopłaty.
- (31) Jeżeli chodzi o punkt drugi, omawiane działanie nie zmienia innych trybów, takich jak tryb „*Cassa integrazione, guadagni straordinaria*” lub zatrudnienia na zasadzie mobilności. Ale jest to działanie tymczasowe, którego celem jest doraźne działanie w szczególnej sytuacji i jedynie w odniesieniu do operacji dokonanych na przestrzeni trzech miesięcy. A zatem nie można porównywać tego działania z trybami, takimi jak tryb „*Cassa integrazione, guadagni straordinaria*” lub zatrudnienia na zasadzie mobilności, których Komisja nigdy nie oceniała w oparciu o przepisy w sprawie pomocy państwa.
- (32) Jeżeli chodzi o trzeci wymieniony punkt, Komisja stwierdza, iż zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 2204/2002, dopłaty na tworzenie nowych miejsc pracy na obszarach pozbawionych pomocy dozwolone są jedynie wobec małych i średnich przedsiębiorstw. Natomiast zgłoszony tryb dopłat stosowany jest na całym terytorium kraju i stosowany wobec wszystkich przedsiębiorstw, niezależnie od ich wielkości. Ponadto, jako że działanie dotyczy zbywania przedsiębiorstw zatrudniających co najmniej 1 000 pracowników, występują elementy przemawiające za tym, że interesuje ono przede wszystkim duże przedsiębiorstwa.
- (33) Biorąc pod uwagę powyższe, zgłoszonego działania nie można uznać za zgodne z zasadami wspólnego rynku, według rozporządzenia (WE) nr 2204/2002.

5.6. Ocena w oparciu o wytyczne w sprawie pomocy państwa na cele regionalne

- (34) Komisja dokonała także oceny, czy tryb można byłoby rozpatrywać na podstawie wytycznych w sprawie pomocy państwa na cele regionalne⁽¹⁾. W oparciu o te wytyczne i pod warunkiem, że spełnione będą określone wymogi, można umieścić dopłaty na utrzymanie zatrudnienia w definicji pomocy operacyjnej. Można także dopuścić dopłaty na inwestycje w kapitale stałym, realizowane poprzez nabywanie firmy zamkniętej, lub firmy, która zostałaby zamknięta, gdyby nie została kupiona.
- (35) Omawiany tryb nie wchodzi jednak w zakres stosowania wytycznych w sprawie pomocy państwa na cele regionalne, jako że stosuje się go w odniesieniu do całego terytorium kraju. Ponadto jedyny przypadek zastosowania trybu dotyczy spółki położonej w Verolanuova (Brescia), czyli na obszarze, na którym nie dopuszcza się odstępstw określonych w art. 87 ust. 3 lit. a) i c) Traktatu. A zatem zgłoszone działanie nie może być uznane za zgodne z zasadami wspólnego rynku w oparciu o wytyczne w sprawie pomocy państwa na cele regionalne.
- (36) I wreszcie, zgłoszone działanie jest niezgodne z zasadami wspólnego rynku, ponieważ nie zawiera żadnego przepisu w sprawie kumulacji dopłat uzyskiwanych z różnych źródeł.

6. WNIOSKI KOŃCOWE

- (37) Komisja stwierdza, że badane działanie stanowi pomoc państwa w myśl art. 87 ust. 1 Traktatu. Włochy bezprawnie zrealizowały omawiane dopłaty, z naruszeniem art. 88 ust. 3 Traktatu. Na podstawie przeprowadzonej powyżej analizy Komisja uznaje, że dopłaty są niezgodne ze wspólnym rynkiem w świetle wytycznych o pomocy na ratowanie i restrukturyzację, rozporządzenia (WE) nr 2204/2002 oraz wytycznych w sprawie pomocy państwa na cele regionalne.
- (38) Niniejsza decyzja dotyczy trybu dopłat i odnośnych przypadków zastosowania i należy ją wprowadzić w życie niezwłocznie, ze szczególnym uwzględnieniem zwrotu poszczególnych dopłat przyznanych bezprawnie. Decyzja nie przesądza o możliwości uznania w przyszłości przez Komisję poszczególnych dopłat przyznanych w ramach trybu za całkowicie lub częściowo zgodne, w zależności od ich specyficznych cech i parametrów,

(¹) Dz.U. C 74 z 10.3.1998.

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Pomoc państwa w zakresie pilnych środków w dziedzinie zatrudnienia, które Włochy zrealizowały na podstawie rozporządzenia z mocą ustawy z dnia 14 lutego 2003 r. nr 23, zmienionego ustawą z dnia 17 kwietnia 2003 r. nr 81, są niezgodne z zasadami wspólnego rynku.

Artykuł 2

Włochy znoszą tryb dopłat określony w art. 1 jeśli w dalszym ciągu jest on obowiązujący.

Artykuł 3

1. Włochy podejmują wszelkie niezbędne kroki, aby odzyskać od beneficjentów dopłatę przyznaną w oparciu o tryb dopłat określony w art. 1 i bezprawnie przekazaną do dyspozycji beneficjentów.

2. Włochy wstrzymują dalsze wypłacanie jakichkolwiek zawieszonych dopłat od daty wydania niniejszej decyzji.

3. Należności muszą być zwrócone niezwłocznie, według procedur określonych w przepisach wewnętrznych, o ile pozwalają one na niezwłoczne i skuteczne wykonanie decyzji.

4. Zwrócona kwota dopłaty obejmuje także odsetki naliczane od dnia, w którym dopłata została przekazana do dyspozycji beneficjenta do chwili rzeczywistego zwrotu dopłaty.

5. Odsetki naliczane są według stopy stosowanej do obliczania równorzędnych subwencji w ramach pomocy na cele regionalne, od dnia przekazania dopłaty do dyspozycji beneficjenta.

6. Oprocentowanie określone w art. 5 stosowane jest na podstawie całego okresu wskazanego w ust. 4.

Artykuł 4

W ciągu dwóch miesięcy od powiadomienia o niniejszej decyzji Włochy informują Komisję o krokach podjętych w celu jej realizacji, wypełniając kwestionariusz załączony do niniejszej decyzji.

Artykuł 5

Niniejsza decyzja skierowana jest do Republiki Włoskiej.

Sporządzono w Brukseli, dnia 30 marca 2004 r.

W imieniu Komisji
Mario MONTI
Członek Komisji

DECYZJA NR 1/2004 WSPÓLNEGO KOMITETU WE-SZWAJCARIA**z dnia 28 kwietnia 2004 r.****zmieniająca protokół 3 do Umowy, dotyczący definicji pojęcia „produkty pochodzące” oraz metod współpracy administracyjnej**

(2004/801/WE)

Wersja tego aktu w języku polskim zostanie opublikowana w wydaniu specjalnym *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* zawierającym teksty instytucji oraz Europejskiego Banku Centralnego przyjęte przed 1 maja 2004 r. Tomy tego wydania pojawią się stopniowo między 1 maja a końcem roku 2004.

DECYZJA NR 1/2004 WSPÓLNEGO KOMITETU UE-SZWAJCARIA**z dnia 30 kwietnia 2004 r.****zmieniająca załącznik III (Wzajemne uznawanie kwalifikacji zawodowych) do Umowy pomiędzy Wspólnotą Europejską i jej Państwami Członkowskimi, z jednej strony, a Konfederacją Szwajcarską, z drugiej strony, w sprawie swobodnego przepływu osób**

(2004/802/WE)

Wersja tego aktu w języku polskim zostanie opublikowana w wydaniu specjalnym *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* zawierającym teksty instytucji oraz Europejskiego Banku Centralnego przyjęte przed 1 maja 2004 r. Tomy tego wydania pojawią się stopniowo między 1 maja a końcem roku 2004.

1 listopada 2004 r.: Nowa wersja strony EUR-Lex!

europa.eu.int/eur-lex/lex/

Nowa strona obejmuje bazę CELEX i umożliwia bezpłatny i łatwy dostęp w 20 językach do największej bazy dokumentacyjnej zawierającej prawo UE.